

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7788/2560

นาง ช. โดยนาง ส. ผู้อนุบาล และนาง ร. ผู้เช่าเป็นคู่ความแทน โจทก์ นาง อ. ผู้ร้องขัดทรัพย์ นาย ศ. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย พ. และในฐานะส่วนตัว กับพวก จำเลย นาง อ. ผู้ร้องสอด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 143, ป.วิ.พ. มาตรา 242, ป.วิ.พ. มาตรา 296, (เดิม) มาตรา 309 ทวิ, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องว่า การที่โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินพิพาทรวม 6 แปลง เป็นการยึดเกินกว่าหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นการไม่ชอบ ขอให้ถอนการยึด จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องว่า โจทก์ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลฎีกาและไม่มีการเจรจาตกลงแบ่งทรัพย์สินระหว่างโจทก์กับจำเลยทั้งสอง ก่อน ขอให้ถอนการยึด ศาลชั้นต้นยกคำร้อง ให้บังคับคดีต่อไป และวินิจฉัยว่าการยื่นคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่มีมูลและเป็นการยื่นเข้ามาเพื่อประวิงคดีให้ชักช้า เห็นสมควรให้วางเงินต่อศาลคนละ 5,000,000 บาท เพื่อเป็นการประกันการชำระหนี้แก่โจทก์ โจทก์ยื่นคำร้องว่า การยื่นคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ดังกล่าวไม่มีมูลและเป็นการยื่นเข้ามาเพื่อประวิงคดีให้ชักช้า เวลาผ่านไป 7 ปี โจทก์ยังไม่ได้รับเงินจากการขายที่ดิน ทำให้ไม่อาจนำเงินไปลงทุนหากำไร นำไปฝากหรือให้กู้ยืมได้ดอกเบี้ย ขอให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทน 4,590,000 บาท ศาลชั้นต้นยกคำร้อง โจทก์อุทธรณ์ แม้ศาลอุทธรณ์มิได้พิพากษาในตอนท้ายว่า ยกหรือยืนหรือกลับหรือแก้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 242 ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 แต่ในคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ได้ให้เหตุผลแห่งคำวินิจฉัยในส่วนนี้ว่า โจทก์มิได้ใช้สิทธิร้องขอตาม ป.วิ.พ. มาตรา 296 วรรคหก (เดิม) แต่แรก และเพิ่งจะมาใช้สิทธิตามมาตรา 296 วรรคหก (เดิม) ภายหลัง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของโจทก์มานั้น ชอบแล้ว พอแปลได้ว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนในส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ กรณีถือว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ผิดหลงเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยตาม ป.วิ.พ. มาตรา 143 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 และการยื่นคำร้องของโจทก์ดังกล่าว ไม่ต้องด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 296 วรรคสองและวรรคหก (เดิม) ประกอบมาตรา 309 ทวิ วรรคสอง (เดิม) เพราะคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 มิใช่คัดค้านการขายทอดตลาด แม้จำเลยทั้งสองจะเคยยื่นคัดค้านการขายทอดตลาดและคดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลฎีกา โจทก์ก็ไม่ได้ร้องขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนภายใน 30 วัน ดังนั้น หากโจทก์เห็นว่ามีความเสียหายก็ชอบที่โจทก์จะไปยื่นฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นคดีใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาพิพากษาให้เพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 12806 และ 11358 จากจำเลยที่ 2 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์กลับมาเป็นจำเลยที่ 1 แล้วให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกแบ่งที่ดินโฉนดเลขที่ 12806 กึ่งหนึ่ง และที่ดินโฉนดเลขที่ 11358 กึ่งหนึ่ง พร้อมอาคารเลขที่ 80 เฉพาะบนที่ดินหนึ่งในสี่ หุนที่ผู้ตายเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ต. จำเลยที่ 2 จำนวน 37.8 หุน และหุ้นในบริษัท ร. จำเลยที่ 4 จำนวน 3 หุน แก่โจทก์ หากตกลงแบ่งกันไม่ได้ให้นำทรัพย์

ทั้งหมดดังกล่าวออกขายทอดตลาดนำเงินมาแบ่งกันตามส่วน ให้จำเลยทั้งสองชำระค่าขาดประโยชน์จากการใช้ที่ดินโฉนดเลขที่ 11358 และอาคารเลขที่ 80 บนที่ดินในส่วนของโจทก์ เป็นเงิน 12,000,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ในต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินดังกล่าวเสร็จสิ้นแก่โจทก์ และชำระค่าขาดประโยชน์ดังกล่าวแก่โจทก์ต่อไปเป็นรายเดือน เดือนละ 150,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะแบ่งที่ดินและอาคารดังกล่าวแก่โจทก์ ยกคำร้องสอด ให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 150,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมของผู้ร้องสอดในศาลชั้นต้น เป็นพับและค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลฎีกา โจทก์จึงขอให้ออกหมายบังคับคดีและนำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 11358 พร้อมอาคารเลขที่ 80 และที่ดินโฉนดเลขที่ 12806 พร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 2 ต่อมาโจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 2 เพิ่มเติมอีก 6 แปลง คือที่ดินโฉนดเลขที่ 238924, 163124, 170721, 24279, 24280 และ 139522 จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องลงวันที่ 28 มกราคม 2558 ขอให้ถอนการยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 238924, 163124, 170721, 24279, 24280 และ 139522 พร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องลงวันที่ 28 มกราคม 2558 ขอให้ถอนการยึดและงดการบังคับคดีที่ดินโฉนดเลขที่ 11358 และ 12806 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2558 ให้ยกคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้บังคับคดีที่ดินทั้ง 8 แปลงต่อไป และการยื่นคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีพยานหลักฐานแสดงว่าไม่มีมูลและยื่นเข้ามาเพื่อประวิงคดีให้ล่าช้า เห็นสมควรให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 วางเงินต่อศาลคนละ 5,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 10,000,000 บาท ตามลำดับ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้แก่โจทก์ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จำเลยที่ 2 และที่ 3 อุทธรณ์ลงวันที่ 8 เมษายน 2558 โจทก์ยื่นคำร้องลงวันที่ 22 เมษายน 2558 ขอให้สืบคำสั่งให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 4,590,000 บาท ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของโจทก์ โจทก์อุทธรณ์คำสั่งลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2558 จำเลยที่ 2 และที่ 3 ยื่นคำร้องลงวันที่ 28 สิงหาคม 2558 ขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวิธีการคุ้มครองเพื่อประโยชน์ของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 264 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 จำเลยที่ 2 และที่ 3 อุทธรณ์คำสั่งลงวันที่ 11 กันยายน 2558 ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิจารณาอุทธรณ์ของโจทก์ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ทั้งสามฉบับแล้ว พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้ยกคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นให้เป็นพับ ให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ 3,000 บาท แทนโจทก์ ให้จำหน่ายคดีจากสารบบความสำหรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 11 กันยายน 2558 คืบค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดในส่วนอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 11 กันยายน 2558 แก่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นนอกจากนี้ทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้ยกคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 ให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์ 3,000 บาท เมื่อจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา จำเลยที่ 2 และที่ 3 จะต้องนำเงินค่าธรรมเนียม (ค่าทนายความ 3,000 บาท) ซึ่งต้องใช้แก่โจทก์มาวางศาลพร้อมฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 และ 247 (เดิม) ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6

แต่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่นำเงินค่าทนายความ 3,000 บาท มาวางศาลพร้อมฎีกา จึงเป็นการไม่ชอบ แม้ศาลชั้นต้นจะรับฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในส่วนนี้มาย่อมเป็นการไม่ชอบเช่นกัน ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ให้จำหน่ายคดีสำหรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 และที่ 3 เกี่ยวกับคำร้องฉบับลงวันที่ 28 สิงหาคม 2558 นั้น เป็นกรณีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นยกคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 เมื่อศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ที่ไม่วางเงินค่าธรรมเนียม (ค่าทนายความ 3,000 บาท) ซึ่งต้องใช้แก่โจทก์ดังกล่าวข้างต้น ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในส่วนที่ศาลอุทธรณ์จำหน่ายคดีย่อมไม่มีประโยชน์ที่จะพิจารณา เพราะไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนการยึดที่ดินและงดการบังคับคดีตามที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 แล้ว ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์เป็นเงิน 4,590,000 บาท หรือไม่ ศาลชั้นต้นยกคำร้องของโจทก์ เมื่อโจทก์อุทธรณ์ แม้ศาลอุทธรณ์มิได้พิพากษาในตอนท้ายว่า ยกหรือยืนหรือกลับหรือแก้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 242 ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 แต่ในคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ได้ให้เหตุผลแห่งคำวินิจฉัยในส่วนนี้ว่า โจทก์มิได้ใช้สิทธิร้องขอตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคหก (เดิม) แต่แรก และพึงจะมาใช้สิทธิตามมาตรา 296 วรรคหก (เดิม) ภายหลัง... ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของโจทก์มานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น ดังนั้นพอแปลได้ว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนในส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ กรณีถือว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ผิดหลงเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 143 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 ในส่วนปัญหาตามฎีกาของโจทก์นั้น ตามคำร้องของโจทก์เป็นการกล่าวอ้างว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 กระทำละเมิดต่อโจทก์ ขอให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ใช้ค่าสินไหมทดแทน เพราะเหตุการยื่นคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่มีมูลและยื่นเข้ามาเพื่อประวิงให้ชักช้า เห็นว่า กรณีไม่ต้องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง และวรรคหก (เดิม) ประกอบมาตรา 309 ทวิ วรรคสอง (เดิม) ดังที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัย เพราะคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 มิใช่คัดค้านการขายทอดตลาด แม้จำเลยทั้งสองจะเคยยื่นคัดค้านการขายทอดตลาดและคดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15794/2557 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2557 โจทก์ก็ได้ร้องขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนภายใน 30 วัน ดังนั้น หากโจทก์เห็นว่ามีความเสียหายก็ชอบที่โจทก์ไปยื่นฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นคดีใหม่ ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายกฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2558 คืบค่าขึ้นศาลชั้นฎีกา ส่วนนี้ให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ทั้งหมด ค่าฤชาธรรมเนียมนอกจากนี้ในชั้นฎีกาให้เป็นพับ ให้จำหน่ายฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฉบับลงวันที่ 28 สิงหาคม 2558 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ และพิพากษายืน สำหรับฎีกาของโจทก์ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

กิริติ กาญจนรินทร์ · พิศล พิรุณ · จิรนิติ หะวานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

